

ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരം - സ്മൃതിയുടെയും, ചിന്തയുടെയും, ദൃഷ്ടിയുടെയും സ്വച്ഛത (പവിത്രത)

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ കുട്ടികളുടെയും ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മ രേഖ നോക്കുകയായിരുന്നു ഈ കർമ്മ രേഖയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വർത്തമാന ഭാഗ്യരേഖയും ഭാവി ഭാഗ്യരേഖയും വരയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. സകല ബ്രാഹ്മണരുടെയും കർമ്മ രേഖ അഥവാ കർമ്മ കഥ അഥവാ കർമ്മ കണക്ക് നോക്കുകയായിരുന്നു. എന്തായാലും ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബയുടെ, കർമ്മങ്ങളുടെ ഗുഹ്യഗതിയുടെ ജ്ഞാതാവായ ബാബയുടെ നേരിട്ട് സമ്പത്തിനു അധികാരികളായ കുട്ടികളാണ്. ഒപ്പം തന്നെ സ്വയം വിധാതാവായ ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും സുവർണ്ണാവസരം നൽകിയിരിക്കുന്നു - വിധാതാവിന്റെ കുട്ടികളായതുകൊണ്ട് ആർ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യം നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, എത്രമാത്രം സർവ്വ പ്രാപ്തി സ്വരൂപരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ഓരോരുത്തർക്കും അതിനുള്ള സമ്പൂർണ്ണ അധികാരമുണ്ട്. അധികാരം കൊടുക്കുന്നതിൽ നമ്പരില്ല, സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് അതായത് സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്രരാണ്. കൂടാതെ ഡ്രാമയനുസരിച്ച് വരദാനി സമയത്തിന്റെ സഹയോഗവുമുണ്ട്. അതും എല്ലാവർക്കും സമാനമായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഈ സുവർണ്ണാവസരം ലഭിച്ചിട്ടും, പരിധിയില്ലാത്ത പ്രാപ്തിയെ പരിധിയിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നു. പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ, പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്ത്, അധികാരവും പരിധിയില്ലാത്തത്, പക്ഷെ എടുക്കുന്നവർ യഥാക്രമമായി പോകുന്നു - എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ? സംക്ഷിപ്തമായി അതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് ബുദ്ധിയിൽ സ്വച്ഛത ഇല്ല, വ്യക്തതയില്ല. രണ്ട് - ഓരോ ചുവടിലും ജാഗ്രതയില്ല അതായത് ശ്രദ്ധയില്ല. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ യഥാക്രമമായി പോകുന്നു. മുഖ്യമായ കാര്യം സ്വച്ഛതയാണ്. ഇതിനെയാണ് പവിത്രത അഥവാ വികാരങ്ങൾക്കു മേലുള്ള ജയം എന്നു പറയുന്നത്. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം സ്വീകരിച്ച സ്ഥിതിക്ക് ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യ ആധാരമെന്നു പറയു, നവീനതയെന്നു പറയു, അലൗകികതയെന്നു പറയു, ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരമെന്നു പറയു - അതെല്ലാമാണ് പവിത്രത. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി തന്നെ ഇതാണ് - കാമ-ജീത്ത് ആകുക. ഈ അസംഭവ്യമായ കാര്യത്തെ സംഭവ്യമാക്കി കാണിക്കുക - ശ്രേഷ്ഠ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ജ്ഞാനദാതാവിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. നാമധാരി ബ്രാഹ്മണരുടെ ലക്ഷണം കൂടുമിയും പുണ്യലുമാണ്, അതുപോലെ സത്യമായ ബ്രാഹ്മണരുടെ ലക്ഷണം പവിത്രതയും മര്യാദയുമാണ്. ജന്മ ലക്ഷണങ്ങളും ജീവിതത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും സദാ നിലനിർത്തേണ്ടതാണ്. പവിത്രതയുടെ ആദ്യത്തെ ആധാരമൂർത്തിയായ പോയന്റിതാണ് "സ്മൃതിയുടെ പവിത്രത" ഞാൻ വെറും ആത്മാവല്ല ശുദ്ധ പവിത്ര ആത്മാവാണ്. ആത്മാവെന്ന വാക്ക് എല്ലാവരും പറയും പക്ഷെ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവ് സദാ ഇങ്ങനെ മാത്രമേ പറയൂ - ഞാൻ ശുദ്ധ പവിത്ര ആത്മാവാണ്, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണ്, പുഷ്പ ആത്മാവാണ്, വിശേഷ ആത്മാവാണ്. സ്മൃതിയുടെ ഈ പവിത്രത തന്നെ ആധാരമൂർത്തിയാണ്. അപ്പോൾ ആദ്യത്തെ ആധാരം ശക്തമാക്കിയോ? ഈ കർത്തവ്യം സദാ സ്മൃതിയിലുണ്ടോ? ഏതുപോലെ കർത്തവ്യം അതുപോലെയായിരിക്കും സ്വാഭാവികമായും കർമ്മം. ആദ്യം സ്മൃതിയുടെ സ്വച്ഛത ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനു ശേഷം ചിന്തയും ദൃഷ്ടിയും. സ്മൃതിയിൽ പവിത്രത വന്നു - ഞാൻ പുഷ്പാത്മാവാണ്, എങ്കിൽ പുഷ്പാത്മാവിന്റെ വിശേഷ കീർത്തനമെന്താണ്? സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വീകാരി, സർവ്വഗുണ സമ്പന്നൻ, 16 കല സമ്പൂർണ്ണൻ - ഇതാണ് പുഷ്പാത്മാവിന്റെ യോഗ്യത. അവർ സ്വാഭാവികമായും സ്വയത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും ഏതു ദൃഷ്ടിയോടെ നോക്കും? അലൗകിക പരിവാരത്തിലുള്ളവരായിരിക്കാം, ലൗകിക പരിവാരത്തിലുള്ളവരായിരിക്കാം അതു മല്ലെങ്കിൽ ലൗകിക സ്മൃതിയിലിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളായിരിക്കാം - ഇവരെയെല്ലാം പ്രതി പരമപുഷ്പ ആത്മാക്കളാണ് അഥവാ ഇവരെ പുഷ്പരാക്കണം എന്ന ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കണം. പുഷ്പാത്മാക്കളെ പ്രതി അതായത് അലൗകിക പരിവാരത്തിലേ ആത്മാക്കളെ പ്രതി അപവിത്ര ദൃഷ്ടി പോവുകയാണെങ്കിൽ സ്മൃതിയുടെ അടിത്തറ ദുർവ്വലമാണ്. കൂടാതെ ഇത് മഹാ-മഹാ പാപമാണ്. ഏതെങ്കിലും പുഷ്പാത്മാവിനെ പ്രതി അപവിത്രത അതായത് ദൈഹിക ദൃഷ്ടി പോവുകയാണെങ്കിൽ - ഈ സേവാധാരി വളരെ നല്ലയാളാണ്, ഈ ടീച്ചർ വളരെ നല്ലതാണ് - എന്താണ് ഈ നന്മ? നന്മ ഉയർന്ന സ്മൃതിയും ഉയർന്ന ദൃഷ്ടിയുമാണ്. ആ ഉയർച്ച ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു നന്മയാണുള്ളത്. ഇതും അതിമനോഹരമായ മൃഗമായാ രൂപമാണ്, ഇത് സേവനമല്ല, സഹയോഗമല്ല, പക്ഷെ സ്വയത്തെയും സർവ്വരെയും വിധോഘിയാക്കി മാറ്റുന്ന ആധാരമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അടിക്കടി ശ്രദ്ധ കൊടുക്കൂ.

ബാബയിലൂടെ നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ടീച്ചർ അഥവാ സേവനത്തിലെ സഹയോഗി ആത്മാവ്, സഹോദരിയായിരിക്കാം സഹോദരനായിരിക്കാം, സേവാധാരി ആത്മാക്കളുടെ സേവനത്തിന്റെ മുഖ്യ ലക്ഷണം

ത്യാഗവും തപസ്സുമാണ്, ഈ ലക്ഷണത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സദാ ത്യാഗി തപസ്വി ദൃഷ്ടിയിലൂടെ നോക്കൂ, ദേഹ ദൃഷ്ടിയോടെ നോക്കരുത്. ശ്രേഷ്ഠ പരിവാരമാണെങ്കിൽ സദാ ശ്രേഷ്ഠ ദൃഷ്ടിയായിരിക്കണം കാരണം മഹാപാപം പ്രാപ്തി സ്വരൂപത്തിന്റെ അനുഭവം നൽകില്ല. സദാ ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കർമ്മത്തിൽ, സങ്കല്പത്തിൽ, സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിൽ പോരായ്മകളും പ്രഭാവങ്ങളും, ഇറക്കവും കയറ്റവുമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരിക്കലും അത് സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം നൽകില്ല. അതുകൊണ്ട് സദാ ശ്രദ്ധിക്കൂ പുഷ്പാത്മാവിനു പകരം പാപാത്മാവായി മാറുന്നില്ലല്ലോ. ഈ ഒരൊറ്റ വികാരത്തിലൂടെ മറ്റെല്ലാ വികാരങ്ങളും സ്വാഭാവികമായി വന്നു ചേരും. കാമന പൂർത്തിയായില്ലെങ്കിൽ കൂട്ടുകാരനായ ക്രോധം ആദ്യം വരും, അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം നിസ്സാരമായി കാണല്ലേ, ഇക്കാര്യത്തിൽ അലസരായി മാറല്ലേ. പുറമേ കണ്ടാൽ ശുഭ സംബന്ധമാണ്, സേവാ സംബന്ധമാണ് - ഈ റോയൽ രൂപത്തിലൂടെ പാപം വർദ്ധിപ്പിക്കല്ലേ. ഈ പാപത്തിൽ ആരു തന്നെ ദോഷിയായിരുന്നാലും, മറ്റുള്ളവരെ ദോഷിയാക്കി സ്വയം അലസരാകല്ലേ. "കുറ്റം എന്റേതാണ്" എന്ന ജാഗ്രത വരാത്തീടത്തോളം മഹാപാപത്തിൽ നിന്നും മുകളിൽ ലഭിക്കില്ല. ഏതുപ്രകാരത്തിലേതുമാകട്ടെ, മനസാ സങ്കല്പത്തിലായിരിക്കാം, വാക്കുകളിലായിരിക്കാം, സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലായിരിക്കാം - ഒരു വിശേഷ കുമ്പിൾ - ഇത് മോഹത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. വേറേ യൊന്നുമില്ല, സംസാരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ, സംസാരത്തിലെ കുമ്പിളിലും മോഹത്തിന്റെ ശതമാനമുണ്ട്. സേവനത്തിലെ സഹയോഗിയെ പ്രതിയുള്ള വിശേഷ കുമ്പിളിലായിരിക്കാം, അതും മോഹമാണ്. എന്തെങ്കിലും സൂചനകൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ സൂചനയെ സൂചനകൊണ്ട് സമാപ്തമാക്കണം. വാശി പിടിക്കുകയോ, തെളിയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയോ, സ്പഷ്ടീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കുക - നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപത്തെയാണ് സ്പഷ്ടീകരിക്കുന്നത്. പ്രശ്നത്തെയല്ല നിങ്ങളുടെ പാപത്തിന്റെ രേഖയെയാണ് നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, ഏതായാലും വിശ്വപരിവർത്തന കാര്യത്തിലാണ്, എങ്കിൽ സ്വപരിവർത്തനം നടത്തൂ - ഇതാണ് വിവേകപൂർണ്ണമായ പ്രവർത്തി. ഇനി അങ്ങനെ യൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഇല്ല എന്നു പറയൂ അതായത് സ്വപരിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രശ്നത്തിന്റെ പേരടയാളം പോലും ഇല്ലാതാക്കൂ. ഇതെന്തുകൊണ്ട്, ഇങ്ങനെ എന്തുകൊണ്ട് ഇത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് അന്തരീക്ഷത്തിലെ അഗ്നിയിലേക്ക് എണ്ണയൊഴിക്കലാണ്. തീ ആളിപ്പടർത്തലാണ്, പ്രശ്നത്തെ വഷളാക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഫ്യൂൾസ്റ്റോപ്പിട്ടു. ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന തർക്കത്തിലേക്ക് പോകാതിരിക്കൂ. പകരം സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലും സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലും പരിവർത്തനം കൊണ്ടു വരൂ. ഈ പാപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടുവാൻ ഇതേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. മനസ്സിലായോ! ബ്രാഹ്മണ പരിവാരത്തിൽ ഈ സംസ്കാരത്തിന്റെ പേരടയാളം പോലും ഉണ്ടാകരുത്. ശരി. ക്രോധമെന്ന മഹാഭൂതം എന്താണെന്ന് പിന്നീട് കേൾപ്പിക്കാം.

ഇതാണ് വിശേഷമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ. ആരെല്ലാമാണോ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് വിശേഷമായി ബലം നിറക്കുവാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഏതൊരു ദുർബ്ബല സംസ്കാരത്തെയും സദാകാലത്തേക്ക് സമാപ്തമാക്കുവാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ദുർബ്ബല സംസ്കാരങ്ങളുടെ സമാപ്തി സമാരോഹം നടത്തിയിട്ടു വേണം പോകുവാൻ. ഈ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കില്ലേ. ഇത് വിശേഷമായി പഴയവരുടെ ഗ്രൂപ്പാണ്. നിങ്ങൾ ഈ സമാരോഹം ആഘോഷിച്ചാലേ പുതിയവർ ഉണർവ്വാടും ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി വരികയുള്ളൂ. എല്ലാ വർഷവും ഈ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കല്ലേ. ഒറ്റ പ്രാവശ്യത്തെ ഈ സമാരോഹം പിന്നെയെല്ലാം സമ്പന്ന സമാരോഹം. സദാകാലത്തേക്ക് ഈ സമാപ്തി സമാരോഹം ആഘോഷിക്കാം. ഇതിൽ മാതാക്കളും വരും, അഥർ കുമാരന്മാരും വരും, അല്ലാതെ പാണ്ഡവർ തനിച്ച് ആഘോഷിക്കുക. കുമാരിമാരും ആഘോഷിക്കും, ടീച്ചർമാരും ആഘോഷിക്കും. അഥർ കുമാരിമാരും ആഘോഷിക്കും. എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഈ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കൂ. ശരിയല്ലേ. കുമാരിമാർ ശക്തികൾ അല്ലേ! അപ്പോൾ ശക്തിരൂപത്തിന്റെ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കൂ.

സദാ സ്വയത്തെ പ്രതി ശുഭചിന്തകരായവർക്കും, സദാ സ്വപരിവർത്തന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ആദ്യം എന്ന പാഠത്തിൽ നമ്പർ വണ്ണാകുന്നവർക്കും, സദാ സങ്കല്പം വാക്ക് സമ്പർക്കം എന്നിവയിൽ സർവ്വരേ പ്രതി പരിധിയില്ലാത്ത സ്മൃതി സ്വരൂപരായിരിക്കുന്നവർക്ക്, സദാ സ്വച്ഛതയിലും ജാഗ്രതയിലും കഴിയുന്നവർക്ക്, അപ്രകാരമുള്ള പവിത്ര പുഷ്പ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

കുമാരന്മാരെ പ്രതി അവിഷ്കത ബാപ്തദായുടെ മധുര മഹാവാക്യങ്ങൾ

സദാ സ്വയത്തെ ഓരോ ചുവടിലും സാക്ഷിയെന്നും ബാബയുടെ കൂടെയെന്നും - അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? സദാ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നവർ, സദാ ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും ഓരോ ചുവടു വയ്ക്കുമ്പോഴും ആ കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നു, ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു -

അങ്ങനെയുള്ള സാക്ഷികളാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? □ ഒരു കർമ്മേന്ദ്രിയവും അതിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കരുത്, അതിനെയാണ് സാക്ഷി എന്നു പറയുക. അങ്ങനെയുള്ള സാക്ഷിയാണോ? ഏതെങ്കിലും കർമ്മം അതിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സാക്ഷി എന്നു പറയാനാവില്ല. കൂടുതലി എന്നു പറയുക. വേറിട്ടവർ എന്നു പറയാനാവില്ല. ഒരിക്കലും കണ്ണുകൾ ചരിക്കരുത്. ദേഹ സംബന്ധത്തിലേക്ക് വരിക എന്നാലർത്ഥം കണ്ണുകൾ ചരിച്ചു. ഒരു കർമ്മേന്ദ്രിയവും ചരിക്കരുത്. സാക്ഷിയായിരിക്കുക, സദാ ബാബയുടെ കൂടെയിരിക്കുക. ഓരോ കാര്യത്തിലും ബാബ ഓർമ്മ വരണം. മഹാൻ ആത്മാക്കളോ നിമിത്ത ആത്മാക്കളോ അല്ല, ബാബ ഓർമ്മയിൽ വരണം. എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം വരുമ്പോൾ ആദ്യം ബാബയാണോ ഓർമ്മയിൽ വരിക അതോ നിമിത്ത ആത്മാക്കളാണോ ഓർമ്മയിൽ വരിക? സദാ ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, ആത്മാക്കൾ സഹയോഗികളാണ് പക്ഷെ കൂട്ടുകാരല്ല. കൂട്ടുകാരൻ ബാബയാണ്. സഹയോഗിയെ കൂട്ടുകാരൻ എന്നു കരുതുന്നത് തെറ്റാണ്. സേവനത്തിനു വേണ്ടി കൂട്ടുകാരാണ് പക്ഷെ സേവനത്തിലെ കൂട്ടുകാരൻ ബാബയാണ്. നിമിത്തമായവർ സഹയോഗം നൽകുന്നു. ഇപ്രകാരം സദാ സ്മൃതി സ്വരൂപരാണോ? ഒരു ദേഹധാരിയെ കൂട്ടുകാരനാക്കിയാൽ പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓരോ കാര്യത്തിലും ബാബ ബാബ എന്ന് ഓർമ്മ വരണം. കുമാരന്മാർ ഡബിൾ ലൈറ്റാണ്, സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഭാരവുമില്ല വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ ഭാരവുമില്ല. ഇതിനെ പറയാം ഭാരരഹിതം. എത്രമാത്രം ഭാരം കുറയുന്നുവോ അത്രയും സഹജമായി പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകും. അഥവാ അല്പമെങ്കിലും കഷ്ടപ്പാട് ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും എന്തോ ഭാരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബാബ ബാബ എന്ന ആധാരമെടുത്ത് പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഇതാണ് അവിനാശിയായ ആധാരം.

ആത്മീയ യൂത്ത് ഗ്രൂപ്പ് ശാന്തികാരിയാണ്, മംഗളകാരിയാണ്. സദാ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നിമിത്തമാണ്, അവർ അശാന്തി പരത്തുന്നവരാണ്, നിങ്ങൾ ശാന്തി പരത്തുന്നവരാണ് - സ്വയം അങ്ങനെയൊന്നെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? യൂത്ത് ഗ്രൂപ്പിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിലുള്ളവർക്കും പ്രതീക്ഷയുണ്ട്, ബാപ്റ്റിസം പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. പ്രതീക്ഷകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നവരല്ലേ. കുട്ടികൾ സദാ അച്ഛന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നവരായിരിക്കും. സഫലതയുടെ താരങ്ങളായി ഗവൺമെന്റ് തലം വരെ ശബ്ദം മുഴക്കണം, ഞങ്ങൾ വിജയി രത്നങ്ങളാണെന്ന്. ഇനി നോക്കട്ടെ ഏതു ഗ്രൂപ്പ് എവിടെ ഈ കൊടി ഉയർത്തുമെന്ന്. ഒരിക്കലും തന്റെ ശക്തികൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യരുത്. സദാ ഓർമ്മിക്കുക വലിയൊരു ഉത്തരവാദിത്വം ഞങ്ങളിലുണ്ടെന്ന്. ഒരാൾ ദുർബ്ബലനായാൽ, ആ ഒരാളിന്റെ പിന്നിൽ മറ്റൊരാളിന്റെ സംബന്ധമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരാണ്, ഈ സ്മൃതി സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കർമ്മം കണ്ട് മറ്റുള്ളവർ അതു ചെയ്യും, അതുകൊണ്ട് സാധാരണ കർമ്മം ചെയ്യരുത്. സദാ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരും അചഞ്ചലരുമായിരിക്കുക. ശരി.

വിട വാങ്ങുന്ന സമയം - എല്ലാ കുട്ടികളെയും പ്രതി ഗുഡ്മോർണിംഗ്

നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് അഥവാ വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസം മധ്യസ്ഥൻ വരദാന ഭൂമിയിൽ സമ്മുഖത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് സ്നേഹ സ്മരണകൾ നൽകുകയാണ്, കൂടാതെ എല്ലാ വരോടും ഗുഡ്മോർണിംഗ് പറയുകയാണ്. ഗുഡ്മോർണിംഗ് എന്നാൽ ദിവസം മുഴുവൻ ശുഭവും ശ്രേഷ്ഠവുമായിരിക്കട്ടെ. മുഴുവൻ ദിവസം സ്നേഹ സ്മരണകളുടെ പാലനയിലായിരിക്കട്ടെ. ഈ സ്നേഹ സ്മരണകൾ തന്നെ ശ്രേഷ്ഠ പാലനയാണ്. ഈ പാലനയിൽ സദാ കഴിയൂ, ഈ ഈശ്വരീയ സ്നേഹ സ്മരണകൾ എല്ലാ ആത്മാക്കൾക്കും നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠ പാലന ചെയ്യൂ. സ്നേഹ സ്മരണകൾ പാലനയുടെ ഊഞ്ഞാലാണ്. ഈ ഊഞ്ഞാലിലാണ് പാലന നടക്കുന്നത്. ഗുഡ്മോർണിംഗിനെ ശക്തിശാലി അമൃതെന്നോ, ഔഷധമെന്നോ, ശ്രേഷ്ഠ ഭോജനമെന്നോ എന്തു വേണമെങ്കിലും പറയുക. അത്രയും ശക്തി ശാലിയാക്കി മാറ്റുന്ന ഗുഡ്മോർണിംഗാണ്. പാലനയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകൾ ഊഞ്ഞാലാണ്. സദാ ഈ ഊഞ്ഞാലിലിരിക്കുക, സദാ ഈ ശക്തിയിൽ കഴിയൂ. ഇപ്രകാരം സദാ ഈ സ്വരൂപത്തിലിരിക്കുന്ന സർവ്വ കുട്ടികൾക്ക് ഗുഡ്മോർണിംഗ്. ശരി.

വരദാനം:- മുൻപും പിറകും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കി ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനി ആത്മാവും ത്രികാലദർശിയുമായി ഭവിക്കുക

ത്രികാലദർശികളായ കുട്ടികൾ അതായത് മൂന്നു കാലങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം ബുദ്ധിയിലുള്ള കുട്ടികൾ, മുൻപും പിറകും ചിന്തിച്ച് ആലോചിച്ച് മനസ്സിലാക്കി കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഓരോ കർമ്മത്തിലും സഫലത പ്രാപ്തമാകുന്നു. വളരെ ബിസിനിയായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് മുന്നിൽ വന്ന പണി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു,

എന്നല്ല - ഏതൊരു കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപ് മൂന്നു കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത് ശീലമാകണം. ത്രികാലദർശി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന് കർമ്മം ചെയ്യുമെങ്കിൽ ഒരു കാര്യവും വ്യർത്ഥമോ സാധാരണമോ ആകില്ല.

സ്തോഗൻ - തന്റെ സന്തുഷ്ടവും പ്രസന്നവുമായ ജീവിതത്തിലൂടെ സേവനം ചെയ്യും, അപ്പോൾ പറയാം സത്യമായ സേവാധാരി